

fastsat begrænset Dækning for Prisstigningen, en Dækning, der ligesom sidste Aar er noget større end, hvad der efter den sidste Regulering af Lønningerne er ydet Arbejderne.

Under Henviisning hertil stiller man Forslag om, at det tillades Arbejdsløshedskasserne fortsat at yde Børnetillæg samt at forhøje de gældende Maksimumssatser med 50 Øre for Forsørgere, 30 Øre for Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Medlemstid og 40 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover. Maksimumssatserne vil herefter udgøre 7 Kr. 50 Øre for Forsørgere, 5 Kr. 70 Øre for Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Medlemstid og 6 Kr. 60 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover.

Man har overvejet ogsaa at søge Børnetillægget forhøjet. Regeringen er imidlertid af den Opfattelse, at de gældende Beløb, 35 Øre pr. Dag for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar, dog højst 1 Kr. 40 Øre pr. Dag, bør bibeholdes uforandret, idet man har ment, at de videre Bestræbelser for at sikre Børnene og de børnerige Familier fortrinsvis bør ske gennem saadanne Foranstaltninger, som direkte kommer Børnene til Gode, og som man allerede paa forskellige Omraader er inde paa, jfr. saaledes Skolebespisningen og de forskellige Rabat- og Kortordninger.

Til §§ 3—4.

De Merudgifter for Arbejdsløshedskasserne, som Lovforslaget medfører, maa dækkes af vedkommende Kasses opsamlende Medlemsbidrag og det paa Grundlag af disse Bidrag beregnede Statstilskud i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13; hertil kommer for Fortsættelseskassernes Vedkommende det dem af Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, ydede aarlige Tilskud, der svarer til Halvdelen af den i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Fortsættelseshjælp.

I visse Tilfælde — nemlig naar det drejer sig om de vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser — har man dog ment, at Statskassen som hidtil burde udrede et direkte Tilskud til Dækning af vedkommende Kasses og Fortsættelseskasses Merudgifter. Tilskuddet er fastsat til 70 pCt. af de Merudgifter for Kasserne, som Lovforslaget medfører, og med Hensyn til Fortsættelseskasserne er det i Lovforslaget udtrykkeligt udtalt, at Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, om Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden finder Anvendelse paa den

Del af Fortsættelseskassernes Udgifter, som ikke dækkes af Statstilskuddet.

Afgrænsningen af de tilskudsberettigede Kasser er ligesom ved de tidligere Love sket under Hensyn til den gennemsnitlige Aarsfortjeneste og Ledighedsprocent i Kasserne.

Med Hensyn til den gennemsnitlige Aarsfortjeneste bemærkes, at denne fra Regnskabsaaaret 1940—41 til Regnskabsaaaret 1941—42 for samtlige Kasser er steget med ca. 400 Kr. Da denne Stigning ikke er Udtryk for nogen Forhøjelse af Arbejdernes Realindkomst, har man ment at maatte forhøje den her fastsatte Grænse for den gennemsnitlige Aarsindtægt tilsvarende.

Den gennemsnitlige Ledighedsprocent for samtlige Kasser var i det Tidsrum, der var lagt til Grund for Loven af 30. Marts 1942, 18,4, medens den i nævnte Lov fastsatte Grænse for Adgang til 70 pCt.-Tilskuddet var 20 pCt. I Tiden 1. Marts 1942—28. Februar 1943 har den gennemsnitlige Ledighed for samtlige Kasser andraget 15,6 pCt., og man har herefter ment i nærværende Forslag at kunne anvende en noget lavere Grænse for Tilskuddet end den i Loven af 30. Marts 1942 fastsatte. Man kan herved ogsaa henvise til, at Kasserne efter Lov af 1. Marts 1943 om Ydelse af Brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede m.v., vil komme til at udrede betydelige Beløb uden Tilskud fra det offentlige, men har dog ikke ment at burde foreslaa en lavere Grænse end 18 pCt.

Hvad særlig angaar Lovforslagets § 3, Stk. 1, bemærkes, at 70 pCt.-Tilskuddet kun kan ydes i Forhold til en samlet Forhøjelse af Understøttelsessatserne paa 1 Kr. 70 Øre for Forsørgere, 1 Kr. 25 Øre for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og 1 Kr. 45 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover, saaledes at en Kasse, der vel har foretaget Regulering i Henhold til Lovene af 17. December 1940, 31. Marts 1941 og 30. Marts 1942, men hvis Understøttelsessatser pr. 1. April 1940 laa under det den Gang gældende Maksimum, ikke ved en Forhøjelse op til det nu foreslaaede Maksimum kan faa Tilskud i Forhold til andet og mere end de særlige Dyrtids-Reguleringer.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 4 i Loven af 17. December 1940, jfr. § 5 i Loven af 31. Marts 1941 og § 5 i Loven af 30. Marts 1942, hvorefter det udtrykkelig blev fast-